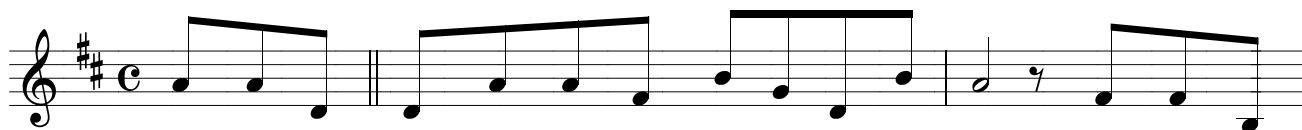

Nỗi lòng NGƯỜI ĐI

Thơ: NGUYỄN BÌNH
Nhạc: ANH BẰNG

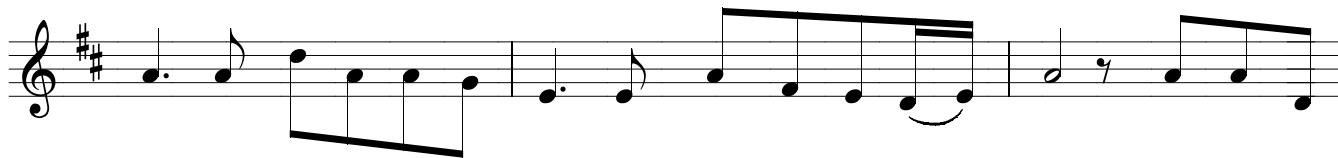
SLOW

Tôi xa Hà Nội năm lên mười tám khi vừa biết yêu Bao nhiêu mộng

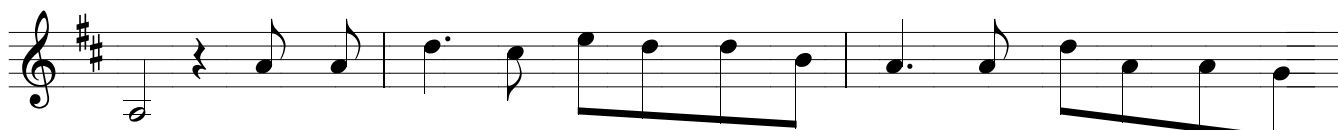
đẹp yêu thương thành khói tan theo mây chiều Hà Nội ơi! nào biết ra sao bây

giờ? Ai đứng trông ai ven bờ khua nước trong như ngày xưa tôi xa Hà

Nội năm em mười sáu xuân tròn đắm say Đôi tay ngọc ngà dương gian tình ái em đông thật

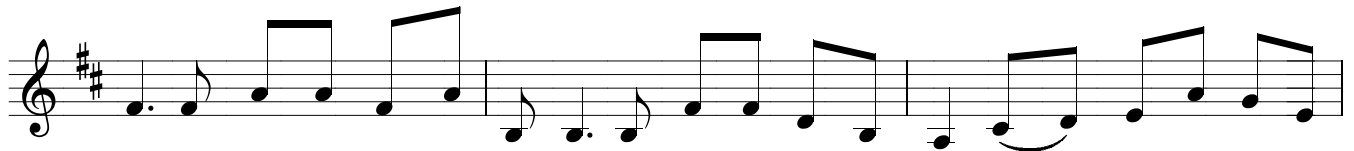
dây Bạn lòng ơi! Ngày ấy tôi mang cây đàn quen sống ca vui bên

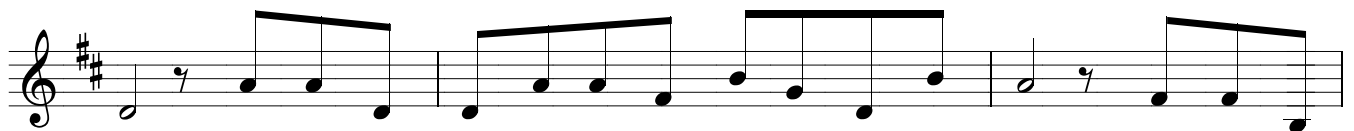
nàng nay khóc tơ duyên lia tan Giờ đây biết ngày nào gặp

nau biết tìm về nơi đâu ân ái trao nàng mấy câu Thăng Long

oi! Năm tháng vẫn trôi giữa dòng đời ngậm đắng nước cay nhiều rồi Hồ Gươm xưa vẫn chutaphai

mờ Hôm nay Sài Gòn bao nhiêu tà áo khoe màu phố vui Nhưng riêng một

người tâm tư sầu vắng đi trong bụi người Sài - Gòn ơi mộng với tay cao hơn

trời tôi hái hoa duyên cho đời để ước mơ nên đẹp đôi